

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Septem insignes Saluatoris nostri visitationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

quia propria eius habitatio non mundus est, sed cœlum: vnde ad terram descendit, tanquam transiens vt redeat in cœlum, iuxta illud quod dixit in nocte vltimæ cœnæ: *d vado & venio ad vos*; venit enim, cum Sacramentum consecratur; vadit verò, cum sacramentales species consumuntur; vadit quia homo est; sed manet, quia Deus; discedit interdum, quoad fauores sensibiles, manet verò, quoad gratias & dona virtutum, quas largitur. Et quamuis quoad externum apparatus veniat tanquam viator & peregrinus, sicut princeps, qui habitu mutato aliquò proficiscitur; secum tamen suos thesauros adfert, quos liberali manu ijs largitur, quos visitat.

§. I. *Septem insignes Saluatoris nostri visitationes.*

QUOD in his sanctissimi Sacramenti visitationibus agitur, licet meditari exijs, quæ facta sunt in septem insignioribus visitationibus, quas CHRISTVS ipse Dominus noster in mortali hac vita peregit: circa quas septem subijciam considerationes, quæ vsui esse possint ante & post sacram Communionem, & Missæ sacrificium in septem hebdomada diebus.

DOMINICA die considerabis primam verbi diuini visitationem, quando in vtero Virginis factus est homo: ad quam visitationem ipsa Virgo sanctissima se preparauit profundissima *humilitate*, ingenua *resignatione*, & perfecta *obedientia*, quam verba illa eius ad Angelum significant: *e Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* cui verbum diuinum tantum gratiarum, donorumque cœlestium in primo illo ingressu communicauit, vt ipsa agnouerit maiestatem eius, quem in suo vtero concepisset. Qui statim illi inspirauit, *vt cum festinatione ascenderet in montana Iuda, in domum Zacharia.* vbi heroica præstitit *humilitatis & charitatis* opera. In hunc ergò modum preparare te debes, ad visitationem excipiendam, quam tuus Saluator facturus est, dum communicas: dicens illi: vnde hoc mihi, Domine, vt cum vilis sim seruus, pane filiorum alar? sed, quia feruus sum, obedire me oportet: quare ad te suscipiendum, quia tu ita iubes, accedo. Et quoniam in ipsa Communionem visitatio renouatur Incarnationis: renouabis & tu feruentes affectus, quibus antiqui sancti, & ipsa Virgo sanctissima illam desiderabāt, ac dices: *f Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis. g Visitasti nos in salutari tuo, ad videndum in bonitate electorum tuorum: vt bona scilicet experiamur, quibus tui electi fruuntur. h Vitam dirumpes cœlos & descenderes: a facie, & præsentia tua montes disfluere miseriarum mearum. Quod si te Dominus ita bene dispositum inuenierit: fauores ac delicias tales visitatione sua tibi communicabit, vt ex eis facile agnoscas i virtutem Altissimi venientis, vt tibi*

d Ioan. 14.
28.
Christus vadit & manet.

I.
Annuntiatio.

e Luca 1. 38.

SS. Patrum desiderium.
f Psal. 84. 8.
g Ps. 105. 4.

h Isa. 64. 1.

i Luca 1. 35.

Tract. 3. c. 2.

k Iere 31. 2.

13. Reg. 18.

2.

Vestitio.

7. fauores.

m. 10. 11. 12.

m Ioa. 1. 29.

n Luc. 1. 43.

Communi
antium
dona 7.

obumbret. Et quod hæc dispositio magis crescat, eò & crescat fauor, & ipsius erga te studium: nam, quamdiu hic sol iustitiæ in breui Iusti mundo est, lux eius est; illumque illuminat & accendit, vt luce & ardore fruatur, quem ipse secum adfert: opere ipso hic etiam præstans, quod Hieremias dixit, vt nos ad pœnitentiam impelleret, vt supra perpendimus: *k Creauit Dominus nouum super terram, foemina circum dabit virum.* Quid enim magis nouum, quam hoc diuinum Sacramentum: in quo vir quidam nouus cum eadem magnitudine, qua est in cœlo, latet, panis accidentibus tectus? & hac ratione ad te ingreditur in ipsa Communione, vt in virum alterum te conuertat. Et statim inspirat tibi, vt feruenter ascendas ad fastigium perfectionis, gloriosa obsequij ipsius opera exercendo. Nam quemadmodum cibus & potus corporis generat vitæ spiritus, qui operum naturalium sunt principium; ita cibus & potus spiritualis, carnis & sanguinis CHRISTI, producit spiritus vitæ, non humana, sed diuinæ: inspirationes scilicet & illustrationes, à quibus opera celestia procedunt. Cuius cibi potusque spiritualis virtute ascendes sicut alter Elias *vsque ad montem Dei*, celeriter pergens de virtute in virtutem vsque ad culmen earum.

SECUNDA FERIA considerabis alteram visitationem, quam fecit Christus Dominus noster, cum esset in utero Virginis sanctissimæ: quæ instar læticiæ eum vexit in domum Zachariæ: vt tanquam Redemptor visitaret Ioannem infantem in matris suæ utero manentem, suæque redemptionis fructus eidem applicaret, *septem* ei insignes & excellentes exhibens fauores. Mundauit enim eum à suo peccato; repleuit spiritu sancto; accelerauit ei rationis vsum, ita illum illustrans, vt diuinum verbum agnosceret *incarnatum*, à quo visitabatur, quamuis in utero adhuc Virginis latente; tantam ei attulit lætitiæ: vt præ gaudio exultaret in ipso utero; fecit illum suum Prophetam, qui statim cœpit opere ipso, quasi prophetare ac dicere: *m Ecce Agnus Dei, qui tollit peccata mundi*, & eius causa etiam matrem, in cuius utero latebat, Spiritu sancto repleuit: qui quasi per suæ matris os loquens, dixit verba illa: *n Unde hoc mihi, vt veniat mater Domini mei ad me?* cuius visitationis virtute sanctus est ipse abstinens, pœnitens, & contemplationi addictus, ac roboratus ad vitam admirabilem ducendam, quam profectus est postea in deserto.

SIMILES fauores gratiasque tibi exhibebit CHRISTVS Dominus noster, quando te in hoc Sacramento visitabit, tanquam Redemptor: vt priuatim applicet tibi suæ copiosæ Redemptionis fructus. Purificat enim te amplius à tuis peccatis, & minimos quosque vitiorum nœuos, quos humana fragilitas mole corporis prægrauata & præpedita facilius incur-

tere solet, tam piè delet, atque eradit, vt nihil omninò in anima tua prætermittat, quòd diuinæ suæ maiestatis oculos offendere possit, aut quo minùs ipse Dominus noster eam, magna cœlestium consolationum abundantia, inhabitet; Adhæc Spiritu sancto in ea plenitudine te replet, quam tua dispositio requirit; te illustrat, vt ipsum agnoscas, sentiasque, quò antumuis occultus ipse maneat; lætitiæ spiritum cum tantis iubilis infundit, vt extra te ipsum effundere, & exire cupias; vt illi seruias & operibus prophetare, quòd ipse sit Agnus Dei, qui mundo dat vitam & salutem; & ex abundantia consolationis, qua tuus spiritus afficietur, ipsum etiam corpus ad eò sanctificabitur; vt & o cor & caro tua exultent in Deum viuum; & vtrumque benè propensum & affectum maneat ad temperantiam, pœnitentiam, & orationem, reliquasque virtutes cum magna in eisdem constantia & firmitate.

Sed quemadmodum Christus Dominus noster, quamuis per tres menses in domo Zachariæ manserit, ei tamen non statim eandem contulit gratiam, & fauorem; sed mutum reliquit, in pœnam incredulitatis præteritæ: quem tamen in fine etiam Spiritu sancto impleuit; eiusq; os aperuit, vt ob tantum beneficium, Deum laudaret dicens: p *Benedictus Dominus Deus Israel: quia visitauit, & fecit redemptionem plebis suæ*: Ita aliquando aridum te, mutumq; relinquet idem Dominus in sacra Communione, in pœnam aliquorum defectuum antiquorum: sed oportunè replebit spiritu deuotionis: vt nouo feruore illum benedicas.

Denique quemadmodum Arca testamenti in domo Obededom relicta per tres menses, ei benedixit, totiq; familiæ ita liberaliter & copiosè, vt Rex David sancta quadam æmulatione dixerit: q *Ibo & reducam arcam Dei cum benedictione in domum meam*: ita quando viua noui testamēti Arca per sacram Communionem ad feruentem iustum ingreditur: tot illum benedictionibus replet, vt alios ad eam suscipiendam alliciat, dicentes: volo me ipsum animare, vt ad Communionem accedam, quò dignetur hic Dominus suam benedictionem mihi etiam, quemadmodum alijs, impertire.

Feria Tertia considerabis tertiam Saluatoris nostri visitationem: cū scilicet visibilis prodijt in *Bethlehem*, (quæ vox *domum panis* significat) ad mundum visitandum: vbi *positus fuit in præsepio* inter duo animalia, vt intelligeretur venire ipsum tanquam cibum eorum, qui more bestiarum vixissent, vbi etiam fuit à *pastoribus*, & *Magis adoratus*: & *militia cælestis* solennem illum hymnum cecinit: *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis*. Quid igitur existimas, animam tuam esse, quòdo comunicas, nisi ipsam *Bethlehè*, ac domum viui huius panis; de cœlo descendētis; & quid pectus tuam, nisi præsepium quoddam, in quo positum est verbum diuinum

o Psal. 83. 3.

Gratia Dei aliquando differtur. p Luc. 1. 6.

q1. Reg. 6. 11

Æmulatione communi- cantium.

3.

Natiuitas. Luc. 2. 7.

(Matt. 2. 1)

c Psal. 67. 11.

u Luc. 1. 5.
Serm de
Rogat.

Tres panes.

in Psal. 89. 11.

x Psal. 93. 5.

y Psal. 21.

27. 30.

Epist. 120.

ad Honorii

c 27.

diuites ado-

rari, paupe-

res satura-

tur.

Homil. 7. 11.

Matth. 23.

tra med. ii.

incarnatum, ut potentiæ tuæ sentiantur tuorum sit cibus & alimentum: hic enim locum habet, quod dixit Dauid: *Animalia tua in hereditate tua habitabunt: parasiti in dulcedine tua escam pauperi, Deus.* In hereditate enim Ecclesiæ tuæ habitant iusti, qui gregis tui sunt oves, & animalia gubernationi ac directioni tuæ subiecta: quibus tamē etiā si ex se pauperibus, escam præparasti summæ dulcedinis, sacratissimum scilicet tuum corpus in hoc Sacramento. Accedant igitur omnes animæ tuæ facultates ad spirituale hoc præsepe, ut panem quo alantur, accipiant: hic enim Dominus est uamicus ille, qui *tres illos dat panes amico petenti*; qui (ut SANCTVS BERNARDVS interpretatur) sunt panes *veritatis*, pro intellectu, quem sanctis implet cogitationibus; & *charitatis* pro voluntate, quam effectibus feruentibus accendit; & *fortitudinis*, pro ipsa carne, quam ad pia opera præstanda corroborat: Ibi in societate Angelorum adstantium cantare licet ipsorum hymnum. Nam in sacra Cōmunionē gloriam das in excelsis DEO; tibi verò pacem in terra obtines, bonamque voluntatem diuinā in omnibus conformem. Eodem accedere debent ipsæ tuæ facultates cum Pastoribus ac Magis: ut Dominum in præsepio illo iacentem adorent, agnoscentes, summo honore eum esse dignissimum. Nullus enim (ait Sanctus Augustinus) carnem Domini comedit, quin prius eam adoret: de ea enim intelligitur illud Dauidis, *x Adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est: & illud, y edent pauperes & saturabuntur: manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terræ.* Quasi diceret: attendite, quia diuinus hic panis, cibus est pauperum, ac diuitum: Pastorum, ac Regum: quos omnes oportet adorare, quando eum comedunt: quia sanctus est, summaque adoratione dignus. Quamuis (ut idem Sanctus Augustinus perpendit, saturitatem Dauid attribuit pauperibus, eò quod auidius & maiori appetitu eum sumant; adorationem verò tribuit diuitibus, eò quod magis in eis resplendeat ratio reuerentiæ. Siue autem pauper sis, siue diues; demisse comedas ac reuerenter, saturaberis, bonisque, quæ ipse Dominus te inuitans largietur, repleberis. Caue, (ut ait Sanctus Chrysostomus) ne Herodi efficiaris similis, & dicas: *ut & ego ueniens adorem eum.* qui tamen interimere conabatur: huius etenim similes sunt, qui indignè abutuntur Cōmunionē mysterij: nam schemate quidem & externa reuerentia eum adorare videntur; re ipsa verò, & quantum in ipsis est, eum interimunt, quem adorare se simulant. & cum Magi tam longo itinere cucurrerint, ut natum viderent, & adorarent, suaque munera offerrent: cur tu CHRISTVM DOMINVM in spiritali situm præsepio, altari scilicet, derelinquis? si te quispiam introducere pollice-

retur

retur ad Regem, vndique conuicantem, atque inter varios tuae pompae ornatus sedentem, an non magna propensione ad eum videndum accederes: etiamsi nullum tibi commodum ex hoc sequeretur? at verò ex hac mensa Regis caelestis fons emanat spiritualium bonorum: quomodo ergò tu illam tam facillè relinquis? Quare, si mundus es, accede, adora, & communica: excute torporem. Hac ferè Sanctus Chrysostomus.

FERIA QUARTA, considerabis Visitationem quartam, qua Saluator noster ad Hierosolymitanum templum accessit: vt prophetiam impleret Malachiae: *2 Ecce ego mitto Angelum meum, & preparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suum Dominator, quem vos queritis; & Angelus testamenti, quem vos vultis; & Aggae dicentis: a Veniet desideratus cunctis gentibus: & implebo domum istam gloria. Magna enim erit gloria domus istius nouissima, plus quàm prima.*

QVOD euenit, vt suprà insinuauimus, quando CHRISTVS D. N. templum illud sua praesentia honorauit. Statim enim atque ingressus est, aeterno se patri obtulit oblationem purissimam pro salute humani generis: Sanctumque Simeonem suae lucis radio illustrauit, vt eum agnosceret: qui agnitum cum ingenti amore & reuerentia in suas vlnas accepit. ex quo tantum gaudium & consolationem hausit, vt non cuperet amplius in hoc mundo viuere; sed dixerit: *b Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum Verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum.* Qua igitur magis propria imago esse potest eius, quod in sacra Communione geritur? ante illam enim permittit idem Dominus Angelum inuisibilem, diuinam scilicet inspirationem, quae animam praeparet, ipsum suscepturam: quasi ei dicens: quod canit Ecclesia: *adorna thalamum tuum Syon, & suscipe Regem CHRISTVM, qui ad te visitandum, tecumque tanquam in suo templo manendum, venit: iuxta illud Apostoli: c Nescitis, quia templum DEI estis, & Spiritus Dei habitat in vobis.*

EIVS etiam praesentia erit gloria tua, multo maior, quàm fuerit templi Salomonis. Quando enim communicas, Angelum recipis noui Testamenti, omnibus genibus desideratum: quem & ipsi Angeli desiderant prospicere. cuius aspectu beati efficiuntur. Est verò tanta eius charitas, vt non solum potestatem tibi faciat, sicut Simeoni, in tuis vlnis & manibus ipsum suscipiendi; sed etiam, tanquam cibum in viscera tua traieciendi: vt hoc cibo ita satureris, vt viuendi desiderium, mortisque timorem de-

cc
Frequen-
tanda S.
Communis
cc

z Mala. 3. 1.

a Aggae 2. 8.

Oblatio
Christi.

b Luc. 2. 29.

c Cor. 3. 16.

d 1. Pet. 1. 12.

ponas: efficit enim, vt, quidquid homines, terrenis immerſi cupiditatibus, indefeſſo labore in hoc miſeriarum, oceano conſectantur, tibi proſus vileſcat, vſque eò, vt animad dolore afficiatur, ſi diutius horum inferiorum contemplationi, ob corporis terrenos affectus, immorari cogatur; ac proinde, anima ſic iubente, & quodammodo impellente, vt ex hoc corporis carcere liberari diſſoluiq; delideres, neceſſe eſt, ſicq; eum clare, & ſine velo videre poſſis.

Homil. 24.
in 1. Corint.

Viaſicum.

Lib. 6. de
ſacerdotio.
e Luc. 2. 34.
Zelus hono-
ris Chriſti.

Serm. de E-
pipha.

S.
Iſa. 19. 1.
19. 24.
Fuga in
Aegyptum.

Lib. 6. De-
monſtrat.
Euang. c. 20.
& l. b. 1. c. 4.

NOMINATIM verò effectum hunc efficiet vltima Communion, qua pro viatico ſumitur. Hæc enim menſa (ait S. Chryſoſtomus) fortitudo eſt animæ, & fiducia vinculum, quare ſi hoc cibo confortatus ex mortali hac vita decedas, cum magna fiducia ad cæleſtem aulam aſcendes, quaſi veſte pretioſiſſima, auro intexta ornatus. Portas enim tecum ipſum cælorum Dominum: cuius intuitu Angeli te comitabuntur, & ad eius deducunt thronum.

SED & illud eſt aduertendum: etiam competere huic Sacramento, quod Sanctus Simeon beatiffimæ Virgini de eius filio dixit: *e Ecce poſitus eſt hic in ruinam & reſurrectionem multorum: & in ſignum, cui contradicitur: & tuam ipſius animam pertransibit gladius.* Hæretici enim illi contradicunt, negantes quod recta fides conſitetur; & peccatores tam exigua illum reuerentia ſumentes, atque ſi merus eſſet panis vt meritò diceret: *ceat, mors eſt malis, vita bonis.* Malis enim tanquam lethalis eſt caſus, & petra ſcandali; bonis verò reſurrectio eſt ad vitam, & panis nutritionis & conſolationis. Si igitur hunc Dominum diligis, meritò animam tuam pertransibit doloris gladius: quod eum videas à tot hominibus contemni, ſtudento ex parte tua, magni, vt par eſt, illum facere, & cum ſancto Bernardo dicere: quò vilior pro me es factus: eò eris mihi pretioſior, & charior.

FERIA QUINTA licebit conſiderare quintam Saluatoris viſitationem, cum fugit in Aegyptum, de qua dixit Iſaias: *f Ecce Dominus aſcendit ſuper nubem leuem, & ingredietur Aegyptum; & commouebuntur ſimulachra Aegypti à facie eius. In die illa erit altare Domini in medio terra Aegypti, & cognosceſtur Dominus ab Aegypto, & cognoscent Aegyptii Dominum; & colent eum in hoſtiis, & muneribus: & vota vouebunt Domino, & ſoluent, & benedicet illis Dominus exercituum.* Id quod teſtibus Eusebio & Sancto Hieronymo impleri cœpit, quando verbum diuinum in puriſſima ſua humanitatis nube, & in vlnis excellentiſſimæ rubis Virginiſ eius matris ingreſſum eſt Aegyptum, in cuius ingreſſu ſimulachra & idola omnia Aegypti corruerunt: in ſignum quod ipſe Dominus idololatriam eſſet è mundo extirpatu-

rus; veram autem religionem ibidem plantaturus. Iure autem optimo (ait Sanctus Augustinus) caro CHRISTI comparatur nubi, ut quæ diuinitatis solem obtegat: non ut obscuret, sed ut temperet immensæ eius claritatis splendorem.

OB eandem autem causam nubis similitudo aptatur merito huic diuino Sacramento: in quo panis accidentia splendorem tegunt gloriosi corporis ipsius CHRISTI. Vocatur autem *nubes leuis*, non quod non sit immensarum gratiarum aquis onerata, ad irrigandas & fecundandas animas; sed ob eius celeritatem, qua hinc inde mouetur, ut opus suum faciat. Quæ in animam ingressa, omnes vitiosas rerum mundanarum appetitiones, quæ illam à verò solidoque bono detortam & abactam, in omnium vitiorum turpitudinem præcipitare possent, excindit, omnia idola, omnesque inordinatas affectiones deiecit, sicut g *Arcateamenti idolum Dagôn ex eius altari proiecit*: inserit verò in eadem anima spiritum veræ religionis.

C O G I T A itaque cum sacram Communionem sumis, animam tuam esse Aegyptum; & cor tuum esse illud altare, in quo ipse Dominus hac nube reclusus collocatur. Quare te ante ipsum prosterne, supplexque ora, ut detestanda tua idola destruere dignetur. Offer illi dona & vota tua: quæ ut reddas, ipse iuuerit, pete ut tibi benedicat, efficiatque ut viamoris eius h *dirumpatur* (ut idem Propheta ait) *Spiritus Aegypti in visceribus tuis*; & arescat spiritus amoris proprii. Et quemadmodum Virgo sanctissima, & Sanctus Ioseph nec laborem itineris sentiebant, nec mansionem in Aegypto: eò quod infantem illum secum haberent, qui tota erat illorum consolatio, & leuamen: ita eiusdem Domini in hoc Sacramento manentis societate, quietus & contentus eris: etiamsi humana consolatio & protectio tibi desint. Ipse enim iummum bonum, vltimusque finis, ad quem obtinendum omnes nostræ contentiones, studiaque referenda sunt; in ipso siquidem omnium consolationum & gaudiorum plenitudo, quæ vel desiderari, vel mente concipi possit perfectissime obtinetur.

F E R I A S E X T A considerare licebit visitationes Christi Domini nostri tempore suæ prædicationis: quibus varia erga homines officia præstitit. Nam tanquam *Magister* discipulos suos visitabat, tanquam *pater*, suas oues; tanquam *redemptor* eos, qui in captiuitate tenebantur; & præ cæteris tanquam *medicus*, visitabat ægtotos. Nunc enim ad ipsorum domus se se inuitabat, quemadmodum fecit cum *Zaichæo*: in cuius domum ingressus, dixit: *Hodie salus domui huic facta est*: nunc vocatus & rogatus, ut visitaret, libenter id faciebat:

quem-

Tract. 4. in
Ioan.

Christi caro
nubes.

g 1. Reg. 5. 3

h Isai. 19. 3.

6.
Prædicatio
Christi.

i Luca: 9. 9.

k Matt. 9.18

25.

Mar. 5.22.

43.

Luc. 8.55.

Lib. 6. in

Luc.

Ioan. 4.

46.50.

t Math. 8.7.

u Math. 14.

36.

Homil. 51. in

Math.

x Luc. 8.44.

Reuerentia

S. Sacra-

menti.

lib. 3. Maral.

cap. 11.

Spiritalis

Communio.

7.

y Ecl. 24.

45.

Desensus

ad inferos.

quemadmodum fecit cum k *Archisynagogo* : cuius domum ingreſſus, filiam eius mortuam vitæ reſtituit; & ſtatim iuſſit *dari illi manducare*: ad ſignificandum (vrair Sanctus Ambroſius neceſſitatem, qua vrgentur, reſuscita- ti, ſumendi cœleſtem cibum, vt gratiæ vitam poſſint conſeruare.

ALIAS non accedens infirmorum domum, omnipotentiam ſuam verbo, eis ſanandis abſens, oſtendebat: vt fecit cum filio ſ *Reguli*: præcipuè cum illi ob modeſtiam & humilitatem indignos ſe exiſtimabant, ad quos viſitandos ipſemet accederet; ſicut euenit t *Centurioni*, cuius, *puer iacebat in domo paralyticus*.

H V N c ergò in modum cogita, venire Saluatorem ad te viſitandum, dum communicas: & nominatim venire tanquam medicum, iuxta illud Auguſtini: *Magnus de cœlo medicus adueniſti, quia magnus in terra iacebat agrotus*. Aliquando ipſe inſpirat, iubetque, vt ad ſuſcipiendum accedas; aliquando vult, te id deſiderare, & à te rogari. Ingrediendi verò, mox cum animi demiffione infirmitates tuas aperies: ſua enim viſitatione te ab eis liberabit. Si u *omnes infirmi, quicumque vel ſimbriam eius veſtimenti tangebant, ſaluſ fiebant*: quanto magis (ait Sanctus Chryſoſtomus) ad id ſufficiet, tangere & ſuſcipere ipſummet Saluatorem in hoc Sacramento: ex quo virtus exeat, qui tuam infirmitatem ſanet? Tangere illum fide, & charitate, quemadmodum illum x *tetignit mulier, qua ſanguinis fluxum patiebatur*, & experieris virtutem eius in reprimendo fluxu amoris proprii. Ne tangas eum ſicut turbæ, *qua illum comprimebant & affligebant*. nam (vt ait Sanctus Gregorius) qui minus reuerenter cum illo agit, quod in ſe eſt, illum affligit, & nullum ex eo tactu commodum refert. contra verò tanta eſt huius Domini liberalitas: vt, quando præ humilitate & reuerentia, aut ex alia iuſta cauſa non poſſis illum ſuſcipere, remuneret te fauore aliquo eorum, quos in ipſa Communione exhibuiſſet. Nam etiam abſens ſolo verbo poteſt infirmos ſanare; ſic enim ſanitatem nobis per Sacramenta impertitur: vt eius virtus non ſit eis alligata.

SABATHO viſitationem eam conſiderabis, quam ſanctiſſimi huius Domini anima fecit ad animas ſanctorem Patrum, qui detinebantur in lymbo. de quo dicit Scriptura diuina: y *Penetrabo omnes inferiores partes terra, & inſpiciam omnes dormientes; & illuminabo omnes ſperantes in Domino*, qua viſitatione lymbum illum in paradilum conuertit: remunerans præteritos ſeruatorum ſuorum labores, clara diuinitatis ipſius viſitatione. Hunc in modum huius Domini animam noſtram in ſacra Communionem viſitat; & cor, quod erat inſtar lymbi in imaginem conuertit paradili; explens illud: quod promiferat per Iſaiam,

dicens

dicens: *z I nunc alectaberis iuper Domino & cibabo te hereditate Iacob Patris tui.*
 ipfomet: scilicet Christo, qui est electorum hæreditas; vt incipias in ipsa terra cibum illum delibare, quem tibi præparatum habet in cælo.

Mox licebit visitationes illas perpendere, quas post suam resurrectionem fecit Saluator. Quas aliquando, quasi habitu mutato, vt a peregrinus, aut hortulanus faciebat: donec sensim protracta familiari conuersatione, quis esset ostenderet: alias verò statim se agnoscendum exhibebat suis Apostolis, quibus tum *cvulnera ostendebat*, & vt ea tangerent inuitabat; tum etiam, vt comederent de *fauo mellis*, & *pisce tosto si- per prunas*, & pane quodam prodigiosè factò, dicens eis, *venite prandete*. Quid autem hoc totum erat, nisi figura quædam eius, quod in sacratissimo hoc Sacramento geritur: in quo ipse Saluator, mutato quasi habitu, panis & vini figura tectus, ad te visitandum venit. Quod si in familiari cum ipso consuetudine per orationem perseueres: aperiet tibi oculos animæ, vt eum agnoscas, & præsentiam eius diuinam sentias; diuinique huius conuiuij præstantiam experiaris. in quo piscem tibi porrigit super prunas assum: qui (vt ait Sanctus Augustinus) Sacratissimum eius corpus significat, multis tormentis tostum; & fauum ipsius diuinitatis, cum omnibus suis admirandis perfectionibus; implens omnia tua desideria dulcedine, quam in se continet. Audi itaque vocem tui Magistri dicentis: *venite & comedite*. Et si esuris ac sitis iustitiam: diuinum hunc panem comede, & saturaberis: ille enim est sapientia tua, iustitia, sanctificatio & redemptio tua, illi sit honor & gloria in æternum.

§. 2. Sanctissimam Eucharistiam lecticam esse Saluatoris, ad has visitationes faciendas.

EXPLICE MV S adhuc amplius harum visitationum Saluatoris nostri thesauros, exijs quæ liber Canticorum refert de mystico illo ferculo siue gestatoria sede, quam fecit sibi Rex Salomon, vt facilius posset per plateas Ierusalem deferri. a FERCVLVM (inquit) fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani; columnas eius fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum media charitate constravit, propter filias Ierusalem, quod totum præclarum fuit humanitatis CHRISTI Domini nostri symbolum: quam diuinum Verbum sibi ipsi fabricauit, vt in ea inestimabilis gratiæ suæ thesauros ostenderet. Fecit enim eam in primis ex lignis Libani ob eius sublimitatem, puritatem, & incorruptibilitatem, quibus illam exornauit; columnæ erant argenteæ, ob gratias ac dona Spiritus S.

Tom. 1.

K k k

quibus

z Isai. 58. 14.

Luc. 24.

16. 11.

b Ioã. 20. 25.

c Luc. 24.

42.

d Ioan. 21.

10. 13.

Apparitiones Christi.

Tract. 131. in

Ioan.

a Cant. 3. 9

Vide Martin. Debio. qui refert. Alanum pro hac expositione.